

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/241/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

324/2012. (IX. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. március 26-án előterjesztett **panaszát** a 2012. szeptember 26-án – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz. települési Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. március 26-án elektronikus úton terjesztette elő a panaszbeadványát, amelyet április 6-án aláírásával megerősített.

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy még 2010-ben tett ellene feljelentést a felesége, mert elmulasztotta a gyermektartásdíj fizetését. Azóta a feleségével kiegyeztek, és a megbeszélte összeget rendszeresen fizeti. 2012. március 26-án a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságról felhívta egy rendőr, hogy a panaszos azonnal menjen be a rendőrkapitányságra, mert körözik. Miután többször rákérdezett a panaszos, a rendőr végül megmondta, hogy a gyermektartási ügyben akarják kihallgatni. A panaszos elmondta neki, hogy mintegy 200-250 km-re tartózkodik, ezért kérte, hogy tegyék át az ügyét a helyi rendőrségre. A rendőr ebbe nem akart belemenni, és letette a telefont. Kb. fél óra múlva, 14

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

óra 30 perc körül rendőrök érkeztek a panaszos címére Sz. településről. A panaszos nem értette az egészet, hiszen ismert a címe, nem tudja miért kellett körözést kiadni ellene.

A rendőrök közölték, hogy velük kell mennie. A panaszos megkérdezte, hogy mit vigyen magával, de csak azt a választ kapta, hogy személyigazolványt és lakcímkártyát. Így egy szál pólóban, pénz nélkül ment a rendőrökkel. A kapitányságon 3 és fél órára berakták a fogdára, ahol nem volt fűtés. A rendőrök sem a fűtést nem kapcsolták be, sem pokrócot nem adtak neki, pedig jelezte az őrnök, hogy fázik. Ezután rabosították és kihallgatták, közben a rendőrök azon „nevetgéltek”, hogy a budapesti kollégájuk nem volt képes a nyilvántartásból kikeresni a panaszos lakcímét, pedig a telefonszámát is tudja.

A panaszos sérelmezi, hogy a rendőrök nem mondták neki, hogy vigyen magával meleg ruhát és pénzt, mert csak este fogják elengedni, és a hazajutását egyedül kell megoldania. Miután elengedték, a hidegben (kb. 15 C fokban) kellett haza gyalogolnia majd 16 km-t, mivel nem volt nála még buszra sem pénz.

A panaszos megalázva érzi magát a történetek miatt, úgy véli, a rendőrök félrevezették a tájékoztatásukkal, majd öt órát vesztett el az életéből ezzel az eljárással, és így a határidős munkáit nem tudta időben leadni.

2) A panaszos 2011. április 6-án előterjesztett beadványában megismételte a korábbiakban előadottakat, amit annyival egészített ki, hogy a rendőrség eljárása miatt, a rabosítás révén bekerült egy országos nyilvántartásba. Néhány napja már hívták is, hogy menjen be Budapestre szembesítésre, mert illik rá egy személyleírás.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség megküldte a panaszos 2012. március 26-án elektronikus úton az ORFK Ellenőrzési Szolgálatánál benyújtott panaszbeadványát, amely tartalmában azonos a Testületnél előterjesztett beadvánnyal.

2) A Körözési Információs Rendszer (továbbiakban: KIR) adatlapja szerint a panaszos körözését tartásdíj elmulasztása miatt 2012. március 23-án rendelték el. Az elkövetés ideje 2009. november 1., kért intézkedés elfogatóparancs alapján elfogás a Be. 73. § szerint. A körözési irányító szerv a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság, amelynek előadója kérte, hogy a panaszost elfogást követően nyilatkoztassák arról, hogy a panaszosnak szándékában áll-e a továbbiakban fizetni a tartásdíjat és hogy erre milyen reális lehetősége van, továbbá kérte a Robotzsaru rendszerben lévő táblázatot is elé tární és nyilatkoztatni arra vonatkozólag, hogy valóban megtörténtek-e az abban szereplő befizetések a volt felesége felé. Kérte továbbá, hogy közöljék a panaszossal, hogy amennyiben az elmaradt tartásdíjat megfizeti a volt házastársa részére, az eljárás megszüntetésre kerülhet az illetékes ügyész állásfoglalása szerint.

3) Az elfogás végrehajtásáról szóló 2012. március 26-án készített jelentés rögzíti, hogy a panaszost a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság, mint elrendelő szerv határozata alapján 2012. március 26-án 14 óra 20 perckor a H. település, Petőfi Sándor út 28. sz. alatti ideiglenes

lakóhelyéről a Sz. települési Rendőrkapitányságra előállították az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján, az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatását követően.

Az intézkedés helye a panaszos lakása, ahol a rendőrség az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja alapján intézkedett. Az intézkedés során kényszerítő eszközt az eljáró rendőrök nem alkalmaztak.

Az esemény rövid leírásaként a jelentés rögzíti, hogy az intézkedő rendőrök az ügyeletes vezető utasítására jelenetek meg a panaszos lakásánál, mert ellene a BRFK XIX. Kerületi Rendőrkapitányság elfogatóparancsot adott ki. A panaszos a lakásán tartózkodott, a rendőrök közölték vele, hogy a Budapest kerületi Rendőrkapitányság elfogatóparancsa alapján előállítják a Sz. települési Rendőrkapitányságra. A panaszos ezt tudomásul vette. Ezt követően a panaszos a személyes iratait, és az évszaknak megfelelő ruháit magához vette, majd 14 óra 50 perckor a Sz. települési Rendőrkapitányságra előállították. Az ügyeletes vezető utasítására ezután a panaszost – a befogadást követően – az előállító helyiségben helyezték el sérülés- és panaszmentesen.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztatót, és az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták a panaszosnak. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8), (9) bekezdése, és a 19/1996. (VIII. 23) ORFK utasítás 36/A alapján jogairól és kötelezettségeiről az írásos tájékoztatást megkapta a panaszos.

A panaszost 16 óra 30 perckor átadták a Sz. települési Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának további intézkedés végett. Az előállítás oka 18 óra 10 perckor megszűnt, ekkor a panaszost szabadították.

4) A Nyilatkozat elnevezésű irat szerint a panaszos az Rtv. 92-93. § szerinti jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást megkapta, az intézkedéssel szemben panasszal nem élt. Az előállítás okáról és a várható időtartamáról megkapta a szóbeli tájékoztatást az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján. Az előállítás időtartamáról szóló igazolást átvette. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8), (9) bekezdése, és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. alapján jogairól és kötelezettségeiről az írásos tájékoztatást megkapta. Élelmezést nem kért, az intézkedés során sérülése nem keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült.

5) A 2012. március 26-án kelt kivizsgálás és vélemény szerint a panaszos Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatása és az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja szerinti előállítása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

6) A 2012. március 26-án kelt igazolás rögzíti, hogy a panaszos előállítása az Rtv. 34. § alapján aznap 14 óra 20 perctől 18 óra 10 percig tartott, ekkor a panaszost szabadon bocsátották. Élelmezést, illetve a hozzátartozója értesítését nem kérte a panaszos. Az intézkedés ellen panasszal nem élt. Az igazolás tartalmazta az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosa és a Testület elérhetőségeit.

7) A fogdakönyv panaszost érintő része rögzíti, hogy a panaszos személyi szabadság korlátozásának kezdete 2012. március 26-án 14 óra 20 perc, a vége 16 óra 35 perc. Az

előállító helyiségben 14 óra 40 perckor helyezték el a panaszost, aki 16 óra 35 perckor hagyta azt el. A felügyeletét a fogdán B. D. látta el.

8) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság 2012. március 26-án kelt megkeresésében kérte a Sz. települési Rendőrkapitányságot, hogy foganatosítsa a panaszos kihallgatását és a gyanúsítás közlését a kerületi rendőrkapitányság előtt tartás elmulasztása miatt folyamatban lévő eljárásban. A kihallgatást követően a kerületi kapitányság kérte a panaszos szabadon bocsátását, illetve a jegyzőkönyv másolatának megküldését.

9) A rabosítás során készült fényképfelvételen a panaszos látszik, aki sötétszínű nadrágot és világos színű rövid ujjú pólót, illetve gumipapucsot visel.

10) A panaszos gyanúsított ki hallgatásáról készült jegyzőkönyv rögzíti, hogy a kihallgatás 2012. március 26-án 16 óra 39 perckor kezdődött és 17 óra 20 perckor fejeződött be. A panaszos a gyanúsítás ellen panasszal élt. Vallomásaiban előadta, hogy megállapodott a feleségével, hogy az elmaradást 20.000 Ft-os részletekben törleszti, mert a válás óta munkanélküli. Sérelmezte az előállítását, mivel a lakcíme és a telefonszáma is ismert, azt a volt felesége is tudja, illetve a lakcímnnyilvántartásból a rendőrség számára is elérhető.

11) A Sz. települési Rendőrkapitányság vezetője a 2012. április 17-én kelt a Budapest Kerületi Ügyészségnek címzett átiratában előadta, hogy a panaszos az előállítása ellen panasszal élt, amely alapján az Rtv. szerinti panasz eljárásnak van helye, ugyanakkor a panasz az elfogatóparancs jogszerűségét is vitatja, ezért ebben a részében a panaszbeadványt átteszi az illetékes ügyészségre kivizsgálás végett.

12) A D. D. r. hdgy. meghallgatásáról 2012. április 17-én kelt jegyzőkönyv tanúsága szerint a r. hdgy. a panaszos által sérelmezett események kapcsán előadta, hogy 2012. március hónapban készenléti szolgálatot látott el 14 órától 22 óráig. A délutáni órákban P. Sz. r. fhdgy. által kihallgatott panaszos fényképezését végezte el. Azzal kapcsolatban, hogy ezt milyen ügyben kellett végeznie, nem volt információja, arról csak később szerzett tudomást. A fényképezés során a panaszossal nem beszélgetett, a panaszos nem mondott neki semmit, nem panaszkodott. A panaszos a fényképezés során fekete bosszú nadrágot és világos színű pólót viselt, illetve emlékezete szerint papucs volt a lábán.

13) A K. K. r. főrm. meghallgatásáról 2012. április 17-én kelt jegyzőkönyv tanúsága szerint a r. főrm. a panaszos által sérelmezett események kapcsán előadta, hogy 2012. március 26-án B. G. r. főrm.-rel közösen látott el gépkocsizó járőrszolgálatot. A járőrvezető B. G. volt. 14 óra körüli időben a rendőrkapitányság épületében tartózkodtak, amikor az ügyeleti szolgálatot ellátó S. O. r. zls. arra utasította őket, hogy menjenek H. településre, mivel a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságról azt a tájékoztatást kapta, hogy ott egy körözött személy tartózkodik. Az ügyeletes azt is elmondta, hogy az általa megadott két címen, kutassák fel a panaszost, mivel vele szemben tartás elmulasztása bűncselekmény miatt elfogatóparancsot bocsátottak ki. Amennyiben pedig a nevezett személyt az általa megadott lakcímek valamelyikén megtalálják, állítsák elő a Sz. települési Rendőrkapitányságra. Ezt követően a r. főrm.-mel elmentek az első címre, ahol nem találták meg a panaszost, már éppen indulni készültek, amikor az utcán megérkezett a házhoz egy személy, aki közölte, hogy a nevét és kérdezte, hogy őt keresik-e. Ekkor közölték, hogy őt keresik, amire a panaszos megkérdezte, hogy a korábban eltulajdonított pénztárcája-e az oka. A rendőrök elmondták neki, hogy azért keresik,

mert elő kell állítaniuk, mivel a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság körözést adott ki ellene, majd ezt követően igazolásra szólították fel.

A panaszos nem tudta igazolni magát, mert elmondása szerint az iratai a másik lakcímén vannak. Közölte továbbá, hogy sejtí, miről van szó, a volt felesége feljelentette őt tartás elmulasztása miatt. Ezt követően adatait bemondása alapján rögzítették a rendőrök, majd az ügyeletesen keresztül lekérdezték és megállapították, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vele szemben állította ki az elfogatóparancsot. Ekkor elmondták neki, hogy a BRFK valóban a körözését rendelte el tartás elmulasztása miatt, ezért el ő fogják állítani a Sz. települési Rendőrkapitányságra. A panaszos ezt tudomásul vette. Elmondta ugyanakkor, hogy szobrász, és nem örül ennek az egésznek, mert van egy munkája, amit határidőre be kellene fejeznie, de egyébként nem volt agresszív, nem vitatkozott, amit kértek tőle a rendőrök, azt végrehajtotta. Mivel együttműködő volt, felkísérték a házához. A panaszos kb. 5 percet tartózkodott a házban, magához vette ideiglenes személyi igazolványát, valamint mobiltelefonját.

Amikor kifelé jött a házból, odaszólt egy, a lakásban tartózkodó hölgynek, hogy jön nemsokára. Erre a rendőrök mondták neki, hogy ez az intézkedés nem 5 perc lesz, úgy készüljön, hogy valószínűleg meg fogják őt hallgatni. Erre úgy, ahogyan volt munkásruhában, pólóban beült a szolgálati gépkocsiba. A panaszos végig együttműködő volt, ezért vele szemben bilincset az intézkedő rendőrök nem alkalmaztak.

Kérdésre elmondta a r. főrm., hogy a panaszos nem kérdezte meg tőlük, hogy milyen eljárási cselekményt fognak vele szemben fogyanatosítani a rendőrkapitányságon, és az sem hogy hogyan fog hazajutni. A r. főrm. előadta még, hogy ők sem voltak azzal pontosan tisztában, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság milyen intézkedést kért a panaszossal szemben, ezt velük ugyanis nem közölte az ügyeletes tiszt.

Miután a panaszossal beértek a rendőrkapitányság épületébe, B. G. r. főrm. átvizsgálta részletesen a panaszos ruházatát, majd az előállító helyiségben helyezték el őt. A panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezését nem kifogásolta, miután arra panaszkodott, hogy szomjas, műanyag pohárban vizet adtak neki.

Ezt követően S. O. r. zászlós, az ügyeletes szólt a Bűnügyi Osztálynak, hogy egy körözött személyt állítottak elő, ezért vele szemben intézkedniük kellene.

Ezt követően a r. főrm. már nem foglalkozott a panaszossal, mert a járőrleíróban egy másik ügygel kapcsolatos jelentést készített el. A panaszos előállításával kapcsolatos iratokat B. G. r. főrm. töltötte ki.

Arra a kérdésre, hogy a panaszos valóban magához vette-e az évszaknak megfelelő ruházatot, ahogyan az a jelentésben szerepel, vagy csupán csak figyelmeztették erre, a r. főrm. azt válaszolta, hogy ő erre nem hívta fel a figyelmét, de lehet, hogy a járőrtársa igen. Megjegyzi azonban, hogy az intézkedés idején nagyon jó idő volt és úgy gondolta, hogy biztosan elegendő a panaszos számára a póló, hogyha nem öltözött fel jobban, hiszen arra lett volna a lehetősége, amikor a házba felkísérték a panaszost, azt vehetett volna fel, amit csak akar, vagy vihetett is volna bármit magával.

Arra a kérdésre, hogy valóban panaszkodott-e a panaszos arra, hogy fázik, K. K. r. főrm. előadta, hogy ő erre nem tud válaszolni, mert az előállítás ideje alatt a járőrleíróban dolgozott, de amikor elment az előállító helyiség elé, a panaszos nem fordult felé panasszal. Megjegyzi továbbá, hogy az előállító helyiség pontosan szemben van a járőrleíróval, ahol ugyanaz a hőmérséklet, mint amelyben a rendőrök is dolgoznak. A panaszt az ügyeletes szabadította, a r. főrm. szerint ekkor már nem tartózkodott társával az épületben.

14) A B. G. r. főrm. meghallgatásáról 2012. április 23-án kelt jegyzőkönyv tanúsága szerint a r. főrm. a panaszos által sérelmezett események kapcsán járőrtársával, K. K. r. főrm.-mel azonosan adta elő a történeteket. Annyival pontosította csupán, hogy a panaszt a lakására gyalogosan kísérték el. A r. főrm. közölte a panaszossal, mielőtt a kocsiba, hogy amennyiben szükséges, öltözzön át, ha úgy gondolja, hogy nem megfelelő a ruházata. A panaszos erre azt felelte, hogy jó lesz neki ez is. A panaszos az előállító helyiségben történt elhelyezését követően a r. főrm.-nek nem jelezhette, hogy fázna, mivel nem került vele kapcsolatba.

15) A S. O. r. tzls. meghallgatásáról 2012. április 19-én kelt jegyzőkönyv tanúsága szerint a r. tzls. a panaszos által sérelmezett események kapcsán előadta, hogy 2012. március végén ügyeleti szolgálatot látott el a Sz. települési Rendőrkapitányságon. Az adott nap délutánja folyamán felhívta a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságról egy rendőr, akinek már nem emlékszik a nevére. Azt kérte, hogy a r. tzls. ellenőrizzen le egy személyt H. településen. A r. tzls. a KIR-ben megtalálta a panaszt, és látta, hogy tartás elmulasztása miatt elfogatóparancsot bocsátottak ki ellene. Ekkor szólt B. G és K. K. r. főrm.-eknek, hogy H. településen ellenőrizték a panaszos két lakcímét, és állítsák elő a panaszt. Ezeket a lakcímekeket a budapesti rendőr adta a r. tzls.-nak. Kb. 15-20 perc elteltével vissza is szóltak a járőrök, hogy megtalálták a keresett személyt, majd bediktálták az adatait. Ekkor a r. tzls. ismét leellenőrizte a rendszerben, majd utasította a járőröket, hogy mivel a panaszos ellen elfogatóparancsot bocsátottak ki tartás elmulasztása bűncselekmény miatt, állítsák elő a Sz. települési Rendőrkapitányságra.

Amikor a járőrök beérkeztek a panaszossal a kapitányság épületébe, a r. tzls. felvette a kapcsolatot a BRFK Kerületi Rendőrkapitánysággal, és közölte velük, hogy az általuk körözött személyt H. településen megtalálták és előállították. Ekkor ők közölték a r. tzls.-sal, hogy küldenek egy megkeresést, amely alapján hallgassák ki a panaszt gyanúsítottként tartás elmulasztása miatt, majd engedjék őt szabadon.

Ekkor a r. tzls. értesítette az épületben tartózkodó P. Sz. r. fhdgy.-ot és D. D. r. hdgy.-ot a Bűnügyi Osztályról, hogy egy elfogott személyt a BRFK XIX. Kerületi Rendőrkapitányság kérésére, tartás elmulasztás bűncselekmény elkövetése ügyében ki kellene hallgatni gyanúsítottként. A két rendőr épp egy másik személyt hallgatott ki, de közölték a r. tzls.-sal, hogy amint befejezték a kihallgatást és a megkeresés megérkezett, kihallgatják a panaszt.

A panaszt ruházatátvizsgálást követően az előállító helyiségben helyezték el. Tőle az átvizsgálás során egy mobiltelefont vettek el, amit az ügyeletes kikapcsoltatott vele, és azt az ügyeleti helyiségben helyezte el. A panaszos megkérdezte a r. tzls.-t, hogy miért kellett őt behozni a rendőrségre, amely kérdésére felvilágosították, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vele szemben elfogatóparancsot bocsátott kitartás elmulasztása miatt, és a Bűnügyi Osztály munkatársai ki fogják hallgatni, majd azt követően szabadon lesz bocsátva.

A panaszos a közlést tudomásul vette ugyan, de az előállítását sérelmezte. Ekkor a r. tzls. ismételten felvilágosította arról, hogy az elfogatóparancsot nem ők adták ki ellene, ők csak a végrehajtók. Közölte vele továbbá, hogy az elfogatóparanccsal kapcsolatos panaszával a BRFK Kerületi Rendőrkapitánysághoz fordulhat.

Miután a panaszost az előállító helyiségben elhelyezték, a r. tzls.-nak nem panaszkodott a későbbiekben semmire. Emlékezete szerint inni kért kb. két alkalommal és egy alkalommal ki akart menni cigarettázni. A r. tzls. vizet adott neki, de dohányozni nem engedte, mert az épületben tilos a dohányzás, az udvarra meg nem tudta kivinni, mert nem hagyhatta el az ügyeleti helyiséget. A járőrök pedig emlékezete szerint az iratok elkészítését követően visszamentek a közterületre.

A panaszos az előállító helyiségben kb. 1 órát tartózkodott, mire a megkeresés megérkezett és P. Sz. r. fhdgy. felvitte őt kihallgatni. A kihallgatását követően azzal vitték vissza, hogy most már szabadon lehet bocsátani. Ekkor a r. tzls. a panaszosnak visszaadta a mobiltelefonját, és átadta részére a személyes szabadságot korlátozó intézkedés idejéről kiállított igazolást is. Ezt az igazolást a panaszos elolvasta, majd aláírta. Az igazolás tartalma szerint nem kívánt panaszt tenni és a r. tzls.-nak nem is mondta, hogy bármilyen sérelme lenne. Csak az előállításkor panaszkodott arra, hogy miért kellett őt behozni, mikor a lakcímét is ismerték, és miért nem küldtek neki idézést, miért kellett őt köröztetni.

Ekkor a panaszos megkérdezte, hogy hogyan fog tudni hazamenni, amelyre a r. tzls. tájékoztatta, hogy a rendőrségnek nem áll módjában őt a lakcímére szállítani, ezért vegye igénybe a tömegközlekedést. Erre a panaszos előadta, hogy nincs pénz nála és a busz is ritkán jár H. településre. A r. tzls. azt válaszolta neki, hogy a rendőrségnek ebben az esetben sem áll módjában őt hazaszállítani, ezért esetleg hívjon fel valakit, aki haza tudja vinni. A panaszos ezt tudomásul vette, majd távozott az épületből.

A r. tzls. emlékezete szerint a panaszos egy farmert és egy pólót viselt. Megjegyezte továbbá, hogy az ügyeleten ő is rövid ujjú ingben tartózkodott és ott ugyanolyan hőmérséklet van, mint az előállító helyiségben, egyébként kint is nagyon jó idő volt akkor.

Arra a kérdésre, hogy megmondta-e a járőröknek, hogy a panaszossal szemben milyen intézkedéseket fognak foganatosítani, előadta, hogy a járőrökkel rádión közölte, hogy fogják el a panaszost mert ellene elfogatóparancs van kiadva tartás elmulasztása miatt és állítsák elő a kapitányságra. Arról nem tájékoztatta őket, hogy a panaszost ki kell hallgatni, mert az nem az ő feladatuk, hanem a Bűnügyi Osztály munkatársaié. Egyébként mást nem is tudott volna mondani, de még a bűnügyesnek sem, mert az csak a később megküldött megkeresésből derült ki, hogy a kihallgatást követően szabadon kell a panaszost bocsátani. Többek között ezért is hívta fel a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságot, mert nem volt egyértelmű a körözésből, hogy milyen intézkedést is kérnek pontosan az ügyben.

16) A P. Sz. r. fhdgy. meghallgatásáról 2012. április 19-én kelt jegyzőkönyv tanúsága szerint a r. fhdgy. a panaszos által sérelmezett események kapcsán előadta, hogy 2012. március végén a bűnügyi készenlétes szolgálatot látott el a rendőrkapitányságon. Aznap kb. 14 és 15 óra közötti időben szólt az ügyeletesi szolgálatot ellátó S. O. r. tzls., hogy a járőrök elfogtak egy személyt, akit majd gyanúsítottként kell kihallgatni. A r. fhdgy. erre közölte, hogy éppen tanút

hallgat meg, és ha végzett, akkor kihallgatja a gyanúsítottat. A r. tzls. erre azt felelte, hogy rendben van, mert úgy is meg kell várni a megkeresést Budapestről.

A panaszost tartás elmulasztása miatt kellett kihallgatni. Amikor lekísérte a tanút, addigra megérkezett a megkeresés, ezért felkísérte a panaszost. Először felvitte az adatait a rendszerbe és közben elkezdett vele beszélgetni. A panaszos ekkor kezdett el arra panaszkodni, hogy a BRFK indokolatlanul körözte őt és ezt nagyon megalázóan tartja. A budapestiek tudták a telefonszámát és az elérhetőségét is, mégis a körözését rendelték el. Ezt a kihallgatása során többször is elmondta, valamint megjegyezte, hogy nem fogja szó nélkül hagyni az esetet. Továbbá a panaszos azt is megjegyezte, hogy a rendőrség miért nem tudja megnézni valakinek a lakcímét, illetve ha tudja, akkor a budapestiek ezt miért nem tették meg, hiszen neki H. településen bejelentett lakcíme van.

Kérdésre elmondta a r. fhdgy., hogy arra, hogy őt a járőrök milyen öltözetben hozták be, nem panaszkodott a panaszos, talán egyszer jegyezte meg, hogy hideg volt az előállító helyiségben. A panaszos egyébként egy sötét pólót és egy festékes melegítő nadrágot viselt.

A r. fhdgy megjegyezte, hogy a panaszosnak elsősorban nem az előállítással kapcsolatban volt panasz, hanem magával a vele szemben kiadott elfogatóparanccsal.

Miután a r. fhdgy kihallgatta, közölte vele, hogy helyet kellene foglalnia a folyosón, mivel róla rabosítás céljából fényképfelvételeket kell készíteni. A r. fhdgy. látta a panaszoson, hogy nem nagyon akar kimenni a folyosóra, ezért mondta neki, hogy maradhat az irodában is, őt nem zavarja. Ekkor a panaszos le is ült egy székre és néha kinézett az ablakon.

Kis idő múlva meg érkezett D. D. r. hdgy., aki lefényképezte a panaszost. Ezt követően a r. fhdgy. visszakísérte a földszintre és átadta őt S. O. r. tzls.-nak, akivel közölte, hogy a panaszost szabadon lehet bocsátani. Ez kb. 18 óra körül lehetett.

17) A panaszos a rendőrségi panasz eljárásban 2012. április 26-án történt meghallgatása során előadta, hogy 2012. március végén felhívták a mobiltelefonján a Budapest kerületi Rendőrkapitányságról. Egy férfivel beszélt, akinek már nem emlékszik a nevére. A férfi közölte a panaszossal, hogy kb. másfél éve körözik és kérte, hogy még azon a napon 16 óráig menjen be a kerületi kapitányságra hozzá adategyeztetés céljából. Erre a panaszos válaszként elmondta, hogy nem tud megjelenni 16 óráig Budapesten, mivel az 250 km oda-vissza, és jelenleg nem tud ennyit utazni. Továbbá kérte, hogy a rendőr mondja meg neki, hogy miről van szó, mert az is lehet, hogy időközben okafogyottá vált a dolog. A férfi ekkor azt válaszolta, hogy több dolog is van előtte, amelyet nem nagyon volt hajlandó részletezni. Ezt követően a panaszos elkezdte sorolni, hogy van vele szemben kiskorú veszélyeztetése és tartás elmulasztása miatt eljárás, amelyből a kiskorú veszélyeztetése miatt az eljárást már megszüntették, a tartás elmulasztása kapcsán pedig egyezséget kötött a volt feleségével. Ekkor a rendőr azt válaszolta, hogy igen, de van még előtte más ügy is, amelyre a panaszos rögtön azt válaszolta neki, hogy van még egy gyorsajtása is, amelyet a rendőr helyeslően nyugtázott, majd belevágott a panaszos szavába akként, hogy akkor hajlandó-e bemenni a panaszos vagy sem. Erre a panaszos ismét elmondta, hogy nem tud bemenni, de van rendes bejelentett lakcíme H. településen, és az az állampolgári kérése, hogy helyezték át az ügyét Sz. településbe, ahová be tud menni. Erre a rendőr azt válaszolta, hogy nem az ő jogköre, mivel neki a Budapest kerületi Rendőrkapitányságról csak áttették ezt az ügyet, amiben

intézkedni is fog, majd letette a telefont. Ezt követően épphogy elmesélte a panaszos a jelenlegi feleségének a telefonon elhangzottakat, megjelent az állandó lakcíme előtti háznál két rendőr. Amikor a panaszos meglátta a két rendőrt, odament hozzájuk, mivel az egyik rendőrt ismerte is egy korábbi intézkedésből kifolyólag. Megkérdezte őket, hogy őt keresik-e, amire ők igennel válaszoltak. Erre a panaszos nevetve jegyezte meg, hogy gondolja nem az ellopott pénztárcája miatt jöttek.

A rendőrök közölték, hogy nem amiatt, de be kell velük mennie a panaszosnak a rendőrkapitányságra, mert körözik. Lehet, hogy azt is közölték, hogy miért, de erre már nem emlékszik a panaszos pontosan. A két rendőr nagyon együtt érző és emberséges volt, még felengedték a lakásába is. A panaszos kérdezte őket, hogy mit vigyen magával, amire azt válaszolták, hogy a személyi igazolványt és a lakcímkártyát. A panaszos csupán azt sérelmezi, hogy mondhatták volna, hogy vigyen magával meleg öltözetet, mivel lehet, hogy csak későn fog hazaérni és azt sem mondták, hogy pénzt is vigyen, mert ők nem fogják hazavinni. Mivel ezt elmulasztották mondani, a panaszos – úgy ahogyan volt – pólóban és egy farmernadrágban, pénz nélkül beült az autóba. A feleségének szólt még a panaszos, hogy a két rendőr beviszi a rendőrségre, majd nemsokára jön vissza.

Miután beszállt a kocsiba, mondta a rendőröknek, hogy reméli nem sokáig fog tartani a dolog, mivel még munkája van otthon. Erre ők azt válaszolták, hogy nem tudják megmondani meddig tart a dolog pontosan, mert ők csak a kiadott parancsot hajtják végre, miszerint be kell vinniük a panaszoszt a rendőrségre.

A két rendőr emberséges volt, nem bilincseltek meg a panaszoszt. A kapitányságon egy rendőr elmondta a panaszosnak, hogy pontosan miért vitték be, illetve, hogy várnak egy faxot Budapestről, és amíg az meg nem érkezik, addig egy ráccsal zárt helyiségben fogja a panaszoszt elhelyezni. Ez a rendőr betessékelte a helyiségbe, és bezárta a rácsot. Ezt követően a panaszos már csak ezzel a rendőrrel volt kapcsolatban, akik bevitték, közben le is adták a műszakot. Kb. fél óra múlva cseppet a panaszos és odament hozzá a rendőr, aki bezárta. Mondta neki, hogy szomjas, ezért a rendőr adott neki egy pohár vizet. Ekkor a panaszos megkérdezte, hogy be lehetne-e a fűtést kapcsolni, mivel fázik ebben a helyiségben, vagy engedje ki a napra, mert ott melegebb van. Erre ő azt válaszolta, hogy már kikapcsolták a fűtést és az évben nem is kapcsolják be, valamint nincs lehetősége kiengedni a napra a panaszoszt. Ezt követően még kb. 2,5 órát tartózkodott ott a panaszos, amikor az előbbi rendőr átadta egy civil ruhás rendőrnek, aki felvitte az emeletre. Ez a rendőr is nagyon rendes volt, közölte a panasossal a jogait, majd kihallgatta. Ez a rendőr a panaszos szerint tisztában volt azzal, hogy a budapesti munkatársuk mulasztott, mivel nem ellenőrizte le a panaszos tartózkodási helyét, és a kisujját sem mozdította meg ennek érdekében. Sokkal egyszerűbb volt neki körözést kiadni a panaszos ellen. A kihallgatást követően egy másik civil ruhás rendőr rabosítás céljából lefénypépezte a panaszoszt, ami megalázó volt ugyan, de tudomásul vette a panaszos, hogy ez a rendőr dolga. Ezt követően a kihallgatást végző nyomozó telefonált egyet és a korábbi rendőr lekísérte a panaszoszt vissza, földszintre. Ott visszaadta a telefont, azután aláíratott a panasossal egy papírt arról, hogy a panaszos nem él panasszal, majd közölte, hogy elmehet és adott példányt az előbbi iratból.

Erre a panaszos jelezte, hogy kint 10 fok van, és egy szál pólót visel, valamint pénz sincs nála. A rendőr erre akként reagált, hogy „miért mire gondoltam, hogy hazavisznek?” A panaszos azt felelte, hogy igen, mivel nem mondták neki, hogy vigyen magával pulóvert és pénzt, mert nem fogják hazavinni.

Erre ő azt válaszolta, hogy ezt hogy gondolta a panaszos, nem fogják hazavinni, menjen busszal. Amikor a panaszos ismételten elmondta neki, hogy nincs nála pénzt, azt válaszolta, hogy ő erről nem tehet, majd felszólította a panaszost, hogy menjen el. Ezt követően, mivel nem tehetett mást, a panaszos gyalogosan indult el hazafelé a 10 fokban.

A panaszos leszögezte még, hogy nem az a célja, hogy bárkit is meghurcoljanak, hanem hogy a rendőrség tanuljon az esetleges hibáiból.

18) A Sz. települési Rendőrkapitányság vezetője 2012. április 27-én kelt végzésével a kapitányság előtt indult panaszeljárását a Testület értesítésének kézhezvételéig felfüggesztette az Rtv. 93. § (3) bekezdés alapján.

III.

1) A Testület a panaszeljárás keretében mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy hatásköri szabályai alapján mely panaszosi sérelmek vizsgálatát végezheti el.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek főszabály szerint nem áll módjában felügyeletet gyakorolni a rendőrség azon tevékenysége felett, amelyet nem az Rtv., hanem más jogszabály, így – jelen esetben – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján végez. Márpedig a panaszos azon kifogásai kapcsán, amik azzal voltak kapcsolatosak, hogy a kihallgatás érdekében történő idézés helyett miért a körözését rendelte el a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság, illetve, hogy ennek keretében gyanúsítottként hallgatták ki és rabosították nem az Rtv, hanem a Be. szabályozza.

Erre figyelemmel a Testületnek nem állt módjában vizsgálni, hogy a panaszos gyanúsított ki hallgatása érdekében jogszerűen rendelte-e el a hatóság a panaszos körözését, illetve, hogy a megkeresés alapján jogszerűen történt-e a gyanúsított ki hallgatása, illetve a rabosítása.

A panaszos azon kifogásait ugyanakkor, hogy a rendőrségre előállították és ott több órát kellett eltöltenie a hidegben, illetve hogy a rendőrök nem gondoskodtak megfelelően arról, hogy több kilométerre lévő lakásához visszajusson, illetve nem figyelmeztették arra sem, hogy egyedül kell megoldania a hazajutást, ezért vegyen magához megfelelő ruházatot és pénzt, a Testület a panaszeljárás keretében értékelte.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében rögzített személyi szabadsághoz való alapvető jogát és a II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogból levezethető testi-lelki egészséghez való jogát, illetve ugyanezen alapjogból levezethető testi épséghez való jogát az alábbiak szerint.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

2) A Testület a panaszeljárás során megvizsgálta a panaszos előállításának jogszerűségét és időtartamának arányosságát, amellyel összefüggésben az alábbi megállapításokat teszi.

a) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy még 2010-ben feljelentés tett ellene a volt felesége tartásdíj fizetésének elmulasztása miatt. Azóta már kiegyezett a feleségével és részletekben törleszti az elmaradását. 2012. március 26-án a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságról felhívta egy rendőr a panaszost, azért, hogy a panaszos azonnal menjen be a rendőrkapitányságra, mert körözik. Miután többször rákérdezett a panaszos, a rendőr végül megmondta, hogy a gyermektartásdíj ügyében akarták kihallgatni. A panaszos elmondta neki, hogy jelenleg mintegy 200-250 km-re tartózkodik, ezért kérte, hogy tegyék át az ügyét a helyi rendőrségre. A rendőr ebbe nem akart belemenni, és letette a telefont. Kb. fél óra múlva, 14 óra 30 perc körül rendőrök érkeztek a panaszos címére Sz. településből, aki elmondták neki, hogy elő kell állítaniuk a kapitányságra.

A rendőri jelentések egybehangzóan rögzítik, hogy a panaszos előállítására a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság, mint elrendelő szerv határozata és megkeresése alapján került sor 2012. március 26-án.

A KIR adatlap szerint a panaszos közösét 2012. március 23-án rendelte el a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság tartás elmulasztása miatt.

Az intézkedés jogalapjaként az eljáró rendőrök az Rtv. 33. § (1) bekezdésének b) pontjára hivatkoztak, amelynek értelmében „a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak”. Az Rtv. előírásait a Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdésében az alábbiakkal egészíti ki: „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése,

valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli”.

Kétségtelen, hogy körözött személy beazonosítása esetén az eljáró rendőrnek haladéktalan intézkedési kötelezettsége keletkezik, amelynek keretében végre kell hajtania az érintett személy elfogását és előállítását a megfelelő szervhez.

A körözés elrendelésére, illetve elfogatóparancs kiadására a nyomozó hatóságot, az ügyészséget és a bíróságot a Be. 73. §-a hatalmazza fel, a Testület így a panaszeljárás keretében a határozat kibocsátásának jogszerűségét – a jelen állásfoglalás III. részének 1) pontjában kifejtettek szerint – hatáskör hiányában nem vizsgálhatja. Azt ugyanakkor, hogy a panaszos ellen az elfogás időpontjában volt-e kiadva elfogatóparancs, amely az intézkedés alapjául szolgálhatott, jogosult és egyúttal köteles megvizsgálni annak megállapítására, hogy az elfogás és előállítás intézkedés végrehajtására megfelelő felhatalmazás birtokában került-e sor.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott iratok alapján megállapíthatóvá vált, hogy a panaszossal szemben az a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság 2012. március 23-án elfogatóparancsot adott ki, volt tehát olyan jogerős határozat, amely a panaszos szabadságának korlátozásához jogalapot teremtett.

A fentiek alapján aggálytalanul kijelenthető, hogy a panaszos az elfogása idején körözés hatálya alatt állt, ezért elfogását és előállítását megfelelő felhatalmazás birtokában végezték el az intézkedő rendőrök, így annak következtében személyi szabadsághoz való alapvető jogának megsértése nem valósult meg.

b) A panaszos sérelmezte, hogy majdnem három és fél órán keresztül volt bezárva az előállító helyiségbe anélkül, hogy bármit is csináltak volna vele. Csak ezután rabosították és hallgatták ki.

A vonatkozó jogszabály szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani. Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani. [Rtv. 33. § (3)-(4) bekezdése]

Az arányosság követelményét az Rtv. 15. §-a valamennyi rendőri intézkedésre általános jelleggel írja elő akként, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A panaszossal szemben az intézkedés a rendőri jelentések alapján 14 óra 20 perckor kezdődött. A rendőrkapitányságra ténylegesen 14 óra 50 perckor érkeztek meg a rendőrök a panaszossal, ahol sérülésmentesen átadták az ügyeletes tisztnak. A fogdakönyv ezzel szemben

azt rögzíti, hogy 14 óra 40 perckor helyezték el a panaszost a fogdán. A panaszost 16 óra 35 perckor adták át a Bűnügyi Osztály munkatársainak, akik 16 óra 39 perc és 17 óra 20 perc között foganatosították a panaszos gyanúsított kihallgatását. A panaszost a rendőrségről végül 18 óra 10 perckor szabadították.

A rendőri jelentések azt is rögzítik, hogy a panaszos kihallgatásának megkezdését az hátráltatta, hogy meg kellett várniuk a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság megkeresését arról, hogy pontosan milyen eljárási cselekményeket kell foganatosítania a panaszossal szemben.

Az előállítás időtartamáról szóló igazolás rögzíti, hogy az előállítás 14 óra 20 perctől 18 óra 10 percig tartott.

A Testület álláspontja szerint jelen esetben az iratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos előállítása 14 óra 20 perctől 18 óra 10 percig tartott, a panaszos ezen időpontig volt a személyi szabadságában a hatóság által korlátozva, ezen időpontig nem hagyhatta el a rendőrség épületét. A panaszossal szemben az intézkedés tehát 14 óra 20 perckor kezdődött, 14 óra 40 perckor helyezték el a fogdán, 16 óra 30 körül kísérték fel, ezt követően 17 óra 20 percig foganatosították a kihallgatását. A rendőrség a „rabosítás” időpontja vonatkozásában nem tett nyilatkozott, ezzel kapcsolatban iratokat nem csatolt, ezért annak pontos időtartamát a Testület nem tudta megállapítani, ugyanakkor mivel arra csak a gyanúsítás közlését követően kerülhetett sor, így az valószínűleg a 17 óra 20 perc és a 18 óra közötti időben zajlott. Ezt követően 18 óra 10 perckor elbocsátották.

Jelen esetben tehát a fogvatartás kezdetén 1 óra 45 perc volt az az időtartam, amit a panaszosnak a rendőrkapitányságon el kellett töltenie a fogdában úgy, hogy vele szemben eljárási cselekményt nem foganatosítottak. Ez idő alatt ugyanakkor átadták neki az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerinti iratokat, nyilatkoztatták az élelmezési és az értesítési igényéről, illetve várták a panaszossal szemben foganatosítandó eljárási cselekményeket konkretizáló megkeresés megérkezését is.

A panaszos fogvatartásának időtartamát a Testület az elvégzett cselekményekhez viszonyítva nem tartotta indokolatlanul eltúlzottnak, ezért a Testület álláspontja szerint az előállítás időtartama – figyelemmel az Rtv. 15. §-ban előírt arányossági követelményre - nem haladta meg az elérni kívánt célhoz szükséges időt, ezért ennek kapcsán nem állapította meg panaszos személyi szabadsághoz való jogának sérelmét.

3) A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása során egy fűtetlen cellában helyezték el, ahol kérése ellenére sem a fűtést nem kapcsolták be, sem takarót nem adtak neki.

K. K. r. főrm. meghallgatásakor előadta, hogy nem tudja, panaszkodott-e a panaszos a hőmérsékletre, mert az előállítás ideje alatt a járőrleíróban dolgozott, de amikor elment az előállító helyiség előtt, a panaszos nem fordult felé panasszal. Megjegyzi továbbá, hogy az előállító helyiség pontosan szemben van a járőrleíróval, ahol ugyanaz a hőmérséklet, mint amelyben a rendőrök is dolgoznak.

S. O. r. tzls. meghallgatásakor szintén azt adta elő, hogy a panaszos nem panaszkodott semmire, csak vizet kért és kapott, illetve dohányozni szeretett volna, amit nem engedtek

neki. Megjegyezte továbbá, hogy az ügyeleten ő is rövid ujjú ingben tartózkodott és ott ugyanaz a hőmérséklet, mint az előállító helyiségben.

A rabosítás során készült fényképfelvételen jól látható, hogy a panaszos sötétszínű hosszú nadrágot, fehér pólót és papucsot visel.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdés szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

A Testület a rendelkezésre álló információk alapján nem tudta megállapítani, hogy az előállítás idején az előállító helyiség állapota megfelelt-e az előírásoknak, illetve, hogy hány fok volt az előállító helyiségben. A rendelkezésre álló bizonyítékok szűkös volta miatt a Testület nem tudta feloldani a panaszos és a rendőrök előadása közötti ellentmondást, ezért nem tudta megállapítani, hogy a panaszos jelezte-e a rendőröknek, hogy fázik, illetve, hogy a rendőrök erre a jelzésre miként reagáltak.

Mindezek alapján a Testület – további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában – nem tudott megnyugtatóan állást foglalni az előállító helyiségben tapasztalt állapotokról, ezért a panaszos –emberi méltósághoz való jogából levezethető – testi-lelki egészséghez való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem szállították haza a rendőrségről az előállítás végén, illetve nem jelezték neki a helyszíni intézkedéskor, hogy a hazajutást majd egyedül kell megoldania, ezért a hidegben, egy szál pólóban kellett hazagyalogolni a kb. 16 km-re lévő lakásához.

A panaszos előadta még, hogy a szabadításakor kérte, vigyék haza a rendőrök, mert kint 10 fok van és egy szál pólót visel, valamint pénz sincs nála. A rendőr erre akként reagált, hogy miből gondolta a panaszos, hogy hazaviszik, ők nem fogják hazaszállítani, menjen a panaszos busszal. Amikor a panaszos ismételten elmondta neki, hogy nincs nála pénz, a rendőr azt válaszolta, hogy ő erről nem tehet, majd felszólította a panaszost, hogy menjen el. Ezt követően, mivel nem tehetett mást, a panaszos gyalogosan indult el hazafelé a 10 fokban.

A rendőrségi iratok, konkrétan az előállítás időtartamáról szóló igazolás tanúsága szerint a panaszos a fogvatartásról hozzátartozó értesítését nem kérte.

K. K. r. főrm. a meghallgatása során beszámolt ugyanakkor arról, hogy a panaszos, miután magához vette az iratait a lakásban, szólt az ott tartózkodó hölgynek, hogy nem sokára jön. A r. főrm. azt is előadta, hogy jelezte a panaszosnak, valószínűleg nem öt percig fog tartani az eljárás a kapitányságon, ugyanakkor társával ők sem voltak pontosan tisztában vele, hogy milyen intézkedéseket kért a panaszossal szemben a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság, ezért ha a panaszos kérdezte volna, se tudták volna megmondani, hogy milyen hosszú elfoglaltságra számíthat.

S. O. r. tzls. meghallgatásakor előadta, hogy a panaszos megkérdezte tőle a szabadításkor, hogyan fog hazajutni, amire a r. tzls. azt válaszolta, hogy a rendőrségnek nem áll módjában őt a lakcímére szállítani, ezért vegye igénybe a tömegközlekedést. Erre a panaszos közölte vele, hogy nincs pénz nála és a busz is ritkán jár H. településre. A r. tzls. azonban azt felelte, hogy a rendőrségnek ebben az esetben sem áll módjában őt hazaszállítani, ezért esetleg hívjon fel valakit, aki haza tudja vinni. A panaszos ezt tudomásul vette, majd távozott az épületből.

A GoogleMaps alkalmazás szerint a panaszos lakása és a Széchenyi Rendőrkapitányság épülete közötti távolság 17 km, amely gépkocsival 22 perc, míg gyalogosan kb. 3 és fél óra alatt tehető meg. A két város közötti helyközi buszjárat pedig napközben kb. óránként jár, a szabadítás követően azonban már csak két busz indult, 20 óra 35 perckor, illetve 23 óra 32 perckor.

A Testület leszögezi, hogy a rendőrségnek valóban nincs olyan kifejezett jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kellene szállítani, vagy akár segédkezni kellene a hazajutásban.

A rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok ugyanakkor több olyan rendelkezést is tartalmaznak, melyek a rendőrséget általános jogvédelmi kötelezettséggel ruházzák fel. Az Rtv. fent idézett 2. §-ának (1) bekezdése alapvető szinten mondja ki, hogy: „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.”

Jelen esetben a bizonyítékok alapján nem volt egyértelműen igazolható, hogy a rendőrök megfelelően tájékoztatták a panaszost arról, hogy időben elhúzódhat a vele szembeni intézkedés. Maguk a rendőrök számolnak ugyanis be arról, hogy a panaszosnak a feleségéhez intézett megjegyzése kapcsán utaltak rá, hogy az intézkedés hosszabb időt is igénybe vehet. Az adott helyzetben azonban – figyelemmel az Rtv. idézett előírására – elvárható lett volna tőlük, hogy arra ne csak egy újabb megjegyzéssel reagáljanak, hanem egyértelmű felvilágosítást nyújtsanak, és a panaszos figyelmét határozottan felhívják rá, hogy esetlegesen késői órán és önerőből kell majd hazajutnia. Ezen felül nem lehet vitás, hogy veszélyeztetni az egészséget és a testi épséget, ha valaki arra kényszerül, hogy márciusban a kora esti órákban, lakott területen kívül közel 17 km-t tegyen meg gyalogosan.

A Testület figyelemmel volt továbbá arra a tényre, hogy a panaszos maga is úgy nyilatkozott: a rendőrök lehetőséget biztosítottak a helyszínen neki arra, hogy visszamenjen a személyes tárgyaiért a lakásba, amikor is szökött a feleségének, hogy elmegy a kapitányságra, a rendőrségen pedig hozzátartozó kiértesítését szabadításkor nem kérte. Ugyanakkor a panaszos a kapitányság épületében egyértelműen a rendőrök tudomására hozta, hogy nem tud hazajutni tömegközlekedéssel, mivel nincs nála pénz, és nem az évszaknak megfelelő ruházatban van, gyalogosan pedig több mint három óráig tart az út.

Minderre tekintettel a Testület úgy ítélte meg, hogy az adott helyzetben, az ügy összes körülményét mérlegelve –különös figyelemmel a rendőri tájékoztatás hiányosságaira – a fent említett általános követelmény alapján elvárható lett volna a rendőröktől, hogy a nem megfelelő ruházatban lévő panaszos hazaszállításáról gondoskodjanak.

A Testület a fentiek alapján úgy foglalt állást, hogy a rendőrség törvényi kötelezettségét nem teljesítette, és az ennek következtében kialakult helyzetben a panaszos testi épsége olyan veszélynek volt kitéve, amely miatt a Testület a vonatkozó alapjog – emberi

méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jog – megsértését indokoltnak tartotta megállapítani.

IV.

A Testület álláspontja szerint a panaszos az elfogása idején körözés hatálya alatt állt, ezért elfogását és előállítását megfelelő felhatalmazás birtokában végezték el az intézkedő rendőrök, így annak következtében személyi szabadsághoz való alapvető jogának megsértése nem valósult meg. Az előállítás időtartama – figyelemmel az Rtv. 15. §-ban előírt arányossági követelményre - nem haladta meg az elérni kívánt célhoz szükséges időt, ezért ennek kapcsán a Testület nem állapította meg panaszos személyi szabadsághoz való jogának sérelmét.

A Testület további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában nem tudott megnyugtatóan állást foglalni az előállító helyiségben tapasztalt állapotokról, ezért a panaszos testi-lelki egészséghez való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

Ugyanakkor a panaszos elbocsátásának körülményeivel kapcsolatban a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jogának sérelmét állapította meg.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2012. szeptember 26.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag